

Eerlijk en triest

Die woorden blijven bij me hangen na lezing van dit prettig leesbare reisverslag. Adrian Verbree reisde op verzoek van de gereformeerd-vrijgemaakte organisatie De Verre Naaste een maand lang door het Indonesische Papua. Dit boek maakt deel uit van de evaluatieproces van 50 jaar gereformeerd-vrijgemaakte zending in Papua. Ik was onder de indruk van het inzicht

en de eerlijkheid van Verbree. Welke zendingsorganisatie heeft het lef om op deze manier haar eigen functioneren onder de loep te nemen? Dat zijn er maar heel weinig. Het beeld dat Verbree van de relatie tussen de kerk in Neder-

land en Papua schetst is niet fraai. Er ging veel mis en de financiële afhankelijkheidsrelatie speelt hierbij een grote rol. Nu is het gemakkelijk de splinter bij de ander te zien, maar lees dit boek vooral om te ontdekken waar je eigen 'balk' zit. Dit verhaal laat ons zien dat zendingswerk vaak en veel mensenwerk is, maar dat de Zender zelf daar doorheen toch zijn koninkrijk bouwt. Gelukkig maar.

Ik heb een paar kleine puntjes van kritiek. De stijl vond ik soms té populair, vooral in het stukje over het eten van mensen (p. 174). Ik miste heel erg een landkaartje en regelmatig werden namen en afkortingen niet uitgelegd. Daarmee wordt de indruk gewekt dat het boek alleen voor gereformeerd-vrijgemaakte 'insiders' is bedoeld, en dat is jammer. (Jaap Haasnoot)

Adrian Verbree, **Papua**, 50 jaar later, De Verre Naasten, 2008, 296 pagina's.